„Nistiissa Reinowadder olli nattuke aega teed siin, iñustas teiega kokko sada, satis teile paljo terwisid, käskis teid norepõlwe peale möttelda, ja sõimas meid wõeraks-lapsiks!“ Seal üidis uhke Kriimsilm-eñand sure wihhaga: „sedda teotust tahhan teñale kätte tassuda!“ ja ruttas Reinowadderi jälgi möda koddunt jälle ärra. Tük aea pärrast, kui ta rebbase kätte sai, ütles ta tullise wihhaga: „Mis sõño ja sõimojuttust ollete mo laste wasto lobbisenud? Selle eest tahhan teile añast näidata!“ Ja seddamaid sassis waña-moor Reinomadderi abbemest kinni ja akkas tedda rapputama. Reinowadder peastis eñast waewaga lahti ja andis jalgele tuld, agga Kriimsilma-eñand olli teña kannul. Seal juhtus iñelikko lug-gust! — Ühhe laggund kiwwi-one seinad seisid lig-gimail mäerünka otsas, senna pole töttasid möllemad, ja rebbane pörkas saggedast, otsego jäñes koerade ees körwale; seina-müür olli ühhes kohhas löhkend, praggo ni lai et Reinowadder wäggise läbbi mahtus; suur tuggewa kehhaga hundi-eñand pistis kireste niña prao wahhele, pakkitas, tõukas, litsus ja tömbas, rebbase järrel puggedes ikka süggawamale sisse, ja pigistas oña kehha wimaks nõnda kinni, et ei sanud eddasi egga taggasi. Reinowadder juhtumist nähhes jooksis rutto teiselt poolt wälja, tulli majja ümber taggasi ja teggi Kriimsilma morile koera kombel nalja. Agga hundi-eñand ei olnud sõñadega ihnus, waid jõimas irmsast ja kissendas sõideldes: Se on üsna

kelmi ning warga tö! Rebbane kostis: „Mis enne ei sigginend, sigginego täña.“ — Kui wimaks eñand waewaga seina prao wahhelt lahti peastis, olli Rei-nowadder jubba ni kaugele jõudnud et kätte samist eam lota ei olnud. Ja Kriimsilma-eñanda õigust-nõudmine ja auwarjamine sai kahhewõrra kautuseks.

Läkki nüüd taggasi watama, mis Hints lõksus teeb. Kui mehhike lingus easi tundis, akkas ta kassipillil kibb dast laulma. Mart kargas kissa peale sängist wälja, ütteldes: önnelikkul tunnil pannin sil-muse augo ette; warras on wangis, nüüd peab ta kukke inna mulle kätte maksma! Siis puhhus ta uld üllesse, ärratas issa, sullase ja mu perrerahwa tuest ja üidis: rebbane on wangis! läkki tedda sug-gema! Nüüd kargasid sured ja weiked assemelt, ja Mart läks, wemmal käes, otsekohhe kassi kissa peale, andis pimmedas ühhe matso ni hirmsast kassile pähhe, et üks silmamuña wälja kukkus. Iggamees tonkis nüüd waest kassi, kedda rebbaseks piddas, ja sullane tulli raudangoga, misga kañawargale otsa tahtis lüa. Hintsi surma-tund seisis silma ees; agga seal kargas ta wihha ning walloga maast ülle-ö önnetumal kom-bel sullase reite wahhele kinni, ja ammustas ning kriimustas meest irmsaste ja narris mehhe kolledast ärra: seddawisi oña kaddund silma rahwale kätte tassudes. Kissaga langes sullane wallo kätte miñes-tusse mahha. Suur ehmatus tulli kõigide peale ja kelas perretüdruko mõtlemast, sellepärrast ütles ta täie

Reinowadder Rebbane. 1850 , lk. 1117